

EMEKÇİ' den MEKTUP

ÖZEL SAYI
FİYATI: 50 KURUŞ

SOSYALİZM YOLUNDA TAM BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN

15-16 HAZİRAN:

Türkiye İşçi Sınıfının Büyük Direnişi

15, 16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişini anıyoruz. Bu direniş Türkiye işçilerinin mücadele tarihinde bir dönüm noktasıdır. En ters koşullarda işçi sınıfı tarih sahnesinde ağırlığını koymuş ve bu ülkenin toplumsal gelişmesinde

tain edici rolün kendine düştüğünü düşmana kanıtlamıştır.

Neydi bu ters koşullar?

İşçi sınıfı hareketine yön veren, bu sınıfın öncü birliği niteliğinde bir siyasî partinin, tüm et-

kinliğiyle politika alanında yerini henüz alamamış olması.

Sendikal hareketin bölünmüşlüğü. Amerikancı sarı sendikacılığın baş temsilcisi Türk-İş'in örgütlü işçilerin çoğunluğunu hâlâ çatısı altında tutabilmesi. Bu-

na karşılık işçilerin iktisadi mücadelesi alanında, daha dürüst bir sendikacılığın temsilcisi durumunda olan DİSK'in görevi zayıflığı ve tutarlı bir proleter devrimci siyasal çizgiyi izlememesi.

Türkiye'de, burjuva anlamda dahi, bir siyasî demokrasinin olmayışı; parlamenter mücadelenin, hepsi de sömürücü sınıf ve zümrelerin çeşitli kesimlerini temsil eden tutucu siyasî partilerin kapalı av alanı haline getirilmiş olması.

Böyle ters koşullarda İstanbul'da, Kocaelinde ve öteki illerde işçiler, patron iktidarının sendikalaşma hakkını fiilen yok etme ve sendikacılığın Türk - İş'in tekeline verme amacını güden bir yasa karşı çıktılar. Direnişleriyle bu faşist yasanın çıkmasını önlediler. Bu bakımdan, onbinlerce işçinin direnişi başarılı olmuştur.

Bu olgu, en elverişsiz koşullarda bile işçi sınıfının yığınsal gücünün egemen çevreleri geriletebileceğini gösterir. Direnen işçiler sadece, DİSK'e bağlı olanlar değil, Türk - İş'e bağlı işçiler de DİSK'li kardeşleri ile omuz omuza durdular o 15-16 Haziran günleri.

Bu bakımdan 15-16 Haziran işçi sınıfının birliği ve dayanışması doğrultusunda ileri bir adımı temsil eder.

15-16 Haziran'da işçiler yalnız değildi. Türkiye'nin tüm demokratik güçleri onların arkasındaydı. O dönemin en bilinçli ve aktif devrimci gençlik örgütü olan Dev-Genç, kadrolarıyla direnen işçiler safında yerini aldı. Ve gücü yettiği kadar bu direnişe siyasî içerik

Devamı arkada

Türkiye İşçi Sınıfının Büyük Direnişi

Baştarafı ön sayfada katmaya çalıştı. Öyle ki direnişin ilk anlarında sadece iktisadi istem sloganlarıyla yürüyen işçiler bir noktada «Bağımsız Türkiye sloganını benimsediler, ve bu slogan onbinlerce işçi gırtlığından göklere yükseldi. Bu bakımdan 15-16 Haziran, İşçi-Devrimci aydın dayanışması doğrultusunda da bir ileri adımı temsil eder.

Bu Büyük İşçi Direnişi bir çokları için beklenmedik, umulmadık bir olaydı. Direniş, sanki, bu-

lutsuz gökte çakan ve tüm Tür-ranışlarıyla işçi sınıfından nasıl

*

kiye'yi aydınlatan bir şimşek, onu izleyen toplumu temellerine kadar sarsan bir gök gürültüsüydü. Ama gerçekte gök ne bulutsuzdu, ne de büyük direniş beklenmedik bir şey. Devrime gebe Türkiye toplumunda o devrimin önder gücü olan işçi sınıfı bir vesileden yararlanmış ve kükreşiyle bu niteliğini dosta düşmana ilan

etmişti. Bu direniş aynı zamanda proleter devrimci teorinin bir kez daha doğrulanmasıydı. Yakın tarihimizde bu büyük işçi direnişi ile kıyaslanabilecek başka bir kit-le olayı gösterilemez.

Egemen işbirlikçi çevreler 16 Haziran'a Sıkıyönetimin faşist baskılarıyla karşılık verdiler. Bunu kısa bir süre sonra 12 Mart 1971 izledi. Açık faşizme geçişin başlıca nedeni Büyük İşçi Direnişidir, öğrenci hareketleri değil. İşbirlikçi egemen çevreler bu dav-

korktuklarını kanıtlamışlardır.

Ama tüm faşist uygulamalar, idamlar, işkenceler, zindanlar, başta işçi sınıfı, Türkiye'nin demokratik güçlerini yıldırma. Tersine onların mücadele azimini bileli.

1 Mayıs 1976 günü Taksim meydanında toplanarak faşizmi lanetleyen, sosyalizm yolunda, tam bağımsız gerçekten demokratik bir Türkiye'yi gerçekleştirme mücadelesine hazır olduklarını ilân eden yüzbinler bunun kanıtıdır.

GAZİANTEP OLAYI ÜZERİNE

TEP Genel Başkanı Mihri Belli Gaziantep başkını ile ilgili olarak aşağıdaki demeci vermiştir:

«Gaziantep baskınının zamanlaması Adliye Bakanının yeni DGM yasası tasarısını hükümete verdiği bir ana rastlamaktadır. Bu nokta üzerinde durulmalıdır.

Gaziantep'te zabita kuvvetleri tarafından kuşatılan gençlere «kanun namına teslim olunuz» denmiş-

TEP BASIN BİLDİRİSİ

tir. Onlar da teslim olmamış, silahla direnmişlerdir. Olay budur. Faşist cephenin, bir zabita vakasını siyasî amaçlarla abarttığı açıktır.

«Kanun namına teslim ol» demek, teslim olursan hakkında yürürlükteki yasalar uygulanacaktır demektir. Ve bu yasalar iş-

kenceyi yasaklar, zulmü yasaklar, tabii hakim ilkesini esas sayar. Oysa teslim oldukları taktirde bu gençleri bekleyen nedir? İşkence, örneğin Mamak ve Adana cezaevlerinde olduğu gibi insanlık dışı koşullarda mahpusluk, MC'nin emriyle hareket eden ve yasal olmadığı sabit olan

DGM gibi bir özel mahkemede yargılanma formalitesinden geçmek ve MC'nin uygun göreceği biçimde cezalandırılmak.

Bu koşullarda «kanun namına» sözü hiçbir gerçeğe dayanmayan havada bir sözdür. Egemen çevrelerin baskı kuvvetlerinin desteği, hiç değilse hoş

görüsü altında siyasî cinayetlerin hergün işlendiği bir ortamda, siyasî cinayet faillerinin serbestçe dolaşmasına göz yumulduğu onların yerine suçsuzların tutuklandığı bir ortamda ve bütün bu karanlık işlerin elebaşlarının kabinede ve devletin bazı kilit noktalarında oturabildikleri bir ortamda, kimse kanun egemenliğinden söz edemez.»

15 - 16 HAZİRAN VE BUGÜN

15-16 Haziran 1976 büyük işçi direnişinin altıncı yıl dönümü geldi. İşçi sınıfımız, tüm emekçi Türkiye halkı daha bir bilinçlenmiş olarak vardı, şanlı direnişin altıncı yıldönümüne. Ve bu büyük eylemi kutlarken, onun anısından daha bir güç olarak sürdüreceklere, Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesini.

Aynı günü kin ve nefretle anımsayıp yüreklerinde büyük bir korkunun izlerini taşıyarak geçirecek olanlar da var. Onlar Emperyalizmin, özellikle Amerikan emperyalizminin işbirlikçileri patronlar, toprak ağaları ve onların temsilcisi politikacılarıdır.

Onlar o gün, şaşkırdılar! korktular! paniğe kapıldılar!..

Çünkü işçi sınıfının birlikte mücadelesinin kudretini ve imkânını gördüler. Yüreklere titredi. Ve 15-16 Haziran'ın her yıl dönümünde sömürü düzeninin bir gün nasıl tuzbuz edileceğini içlerinde duyarak ürperiyorlar.

15-16 Haziran'ın her yıl dönümüne işçi sınıfımızın tüm emekçi halkımızın yükselen bir bilinçle ulaşmasına bakarak korkuları bü-yüyor. Kuduruyorlar, azgınlaşıyorlar!

Baskı ve zulüm halkın bilinçlenmesini ve mücadelesini engelleyemez! 12 Mart Faşizminin baskı ve zulümünü yaşayan işçi sınıfımızın tüm emekçi halkın bu günkü bilinç düzeyi bunu kanıtlar. 1 Mayıs 1976 gösterileri, bunu, anlamak istemiyenlere bile pek güzel anlattı.

15-16 Haziran şanlı direnişi, Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerinin temsilcisi AP iktidarının, işçi sınıfının ilerici-devrimci sendikalarda örgütlenme özgürlüğünü yok etmeye yeltenmesi üzerine patlamıştı.

Şimdi yine, gayri-millî faşist cephe iktidarının başında Demirel ve AP'si var. Ve işbirlikçi patronlar, yine, işçi sınıfımızın sendikâl özgürlüğünü gaspetme tasarıları içindeler. Demirel ve faşist cephe iktidarına açıkça bunu emrediyorlar.

Azgın bir sömürgecilikle, işçi sınıfımızın sosyal haklarını artık vermeyeceklerini açıkça ilân ediyorlar.

Hayatı, zaten, yaşanılmaz hale getiren pahalılık dolu dizgin giderken, işçilerin zam taleplerine kulak asmayacaklarını, vermeyeceklerini söylüyorlar.

Ücretleri dondurma girişiminde bulunmak, işyeri değil de, işkolu seviyesinde toplu sözleşme tasarlamak ancak bu anlama gelir.

Onlar 12 Mart benzeri bir açık faşizme güveniyorlar. Hatta daha kanlısını tasarlıyorlar. Tüm faşist güçler harıl harıl bunun için çalışıyor. Gayri-millî faşist cephe iktidarı, başa geldiği günden beri, ikişey yaptı: Birincisi, hayat pahalılığını ve enflasyonu şiddetlendirmek. Bu yoldan emperyalist tekellerin ve onların işbirlikçisi patronların kasalarını doldurmak. İkincisi, açık faşizme geçişin koşullarını yaratmak. Evet her iki alanda da başarılı oldular; epey, mesafe aldılar. Ancak bu başarıları onlara pahalıya mal olacaktır. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın!

İşçi sınıfımız, ekonomik mücadelenin yanında ve üstünde, siyasî mücadelesini aktif olarak sürdürecektir. Ekonomik alanda kazanılmış bazı haklarının gaspedilmesini sineye çekmek şöyle dursun, işçi sınıfımızın, bu alanda zaptedecek daha nice mevzileri var. REFERANDUM HAKKI gibi, DAYANIŞMA GREVİ HAKKI gibi, GENEL

GREV HAKKI gibi...

Faşist saldırganların büsbütün azgınlaştığı şu anda dayanışma grevi hakkı birinci derecede önem taşımaktadır. TÜRKİYE TOPLUMUNDAKİ TÜM ULUSAL VE DEMOKRATİK SINIF VE TABAKALARIN ÖNDER GÜCÜ OLAN İŞÇİ SINIFI yalnızca kendi sorunları uğruna mücadeleyle yetinemez. Bu DEVRİMCİ ÖNDER SINIF, kime karşı olursa olsun işbirlikçilerin her türlü baskı ve sömürsüne, faşist cephenin her saldırısına karşı çıkmakla ve bu karşı çıkışını devrimci dayanışma direnişleriyle kanıtlamakla yükümlüdür. Türkiye işçi sınıfı bu yükümlülüğünün bilincinde olduğunu göstermekten geri kalmayacaktır.

İşçi sınıfının ve tüm emekçi Türkiye halkının sabrı artık taşıyor. 15-16 Haziran geleneği toplumun tüm katlarına yayılıyor.

Faşizm işçi sınıfı önderliğinde tüm emekçi halkın bilinçli eylemlerine boyun eğecektir. Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesi durdurulamıyacaktır. İşçi sınıfımızın 15-16 Haziran şehitleri önünde verilmiş sözü var. Onların anıları hepimize örnek olsun.

— Yaşasın 15-16 Haziranlar!

— Yaşasın işçi sınıfımızın, tüm emekçi halkımızın Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesi!

— Kahrolsun Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri!

Sahibi : M. Lütfi Kıyıcı/Yazı İşleri Müdürü Süleyman Aslan/Yönetim ve Haberleşme Adresi : Ticarethane Sokak No : 12/7-A Sultanahmet/İST. Baskı : Divan Matbaası. Baskı Tarihi 15-6-1976